

fra danske daginstitutioner. F.eks. har Albertslund Kommune testet 108 børn, inden de startede i skolen i år. Halvdelen havde gået i børnehaven, men kun 11 børn talte så godt dansk, at de kunne starte i en almindelig skoleklasse, og skolechefen var mildest talt rystet. I Ishøj Kommune udgør de fremmedsprogede 43 pct. af alle børn i børnehaveklasserne, og tallet er stigende. Også her er der et markant behov for danskkundskaber.

Efter Fremskridtspartiets mening er det meget vanskelige situationer, vi sætter en stor del af folkeskolelærerne i. Kan man ikke godt forestille sig de kommunikationsproblemer, en folkeskolelærer står over for, når klassen består af f.eks. 43 pct. fremmedsprogede børn, der taler mange forskellige sprog – urdu, somalisk, farsi, tyrkisk, armensk, tamilsk, russisk, lettisk osv. – og hvor kun nogle få kan tale dansk? Det kan vi ikke byde lærerne og de danske elever og forældre, og tænk også på følgevirkningerne af de mange forskellige sproggrupper og de manglende danskkundskaber.

Konsekvenserne af de manglende danskkundskaber er altså alvorlige, og derfor må Folketinget lægge opgaven derud, hvor den hører hjemme, nemlig hos kommunerne. Derfor er jeg også glad for, at visse personer, f.eks. en undervisningsordfører fra Socialdemokratiet, offentligt har erkendt i tv, at det bør være kommunerne selv, der skal løse opgaven. Det er kommunerne, der sidder med problemerne, og derfor skal Folketinget give kommunerne denne selvbestemmelse med hensyn til at tilbyde modersmålsundervisning. Det giver ingen mening at stille centrale krav og lave regler, som kommunerne ikke kan administrere, og det er som bekendt kommunerne, der forvalter modersmålsundervisningen.

Argumentationen om, at modersmålsundervisning skal sikre udlændinges retsstilling i Danmark, er forkert. Gang på gang ser vi jo netop, at de fremmedsprogede går galt i byen – forstået på den måde, at de taler dårligt dansk og ikke forstår dansk mentalitet og demokrati og i det hele taget dansk kultur. Derfor skal vi give kommunerne det, de har brug for, så børnene kommer til at fungere meget, meget bedre i det danske samfund. Uddannelsesudvalgets høring viste også, at forudsætningerne og behovet for modersmålsundervisning er meget forskellige fra kommune til kommune, men hver enkelt kommune skal have mulighed for at give den undervisning, de enkelte børn har brug for.

Fremskridtspartiet, Venstre og De Konservative giver i det forslag, vi har fremsat i fællesskab, kommunerne større fleksibilitet. Vi har tiltro til, at kommunerne kan forvalte og administrere området på en fornuftig måde.

De mange indlæg på høringen fra forskellige kommuner bekræftede, at kommunerne har godt styr på tilrettelæggelsen af modersmålsundervisningen og andre foranstaltninger for de fremmedsprogede børn. Høringen viste også, at de nødvendige foranstaltninger varierer utrolig meget på landsplan, og at det derfor bør være overladt til kommunerne at planlægge de relevante tilbud og foranstaltninger for denne børnegruppe på lokalt plan. Vi giver derved kommunerne mulighed for at lave de tilbud, der er et reelt behov for.

Vi bliver også nødt til at erkende, at kommunernes økonomi er inde i billedet. Hver enkelt kommune må gives mulighed for selv at se på sit samlede behov og prioritere herudfra. Det kan vel ikke være rimeligt at pålægge kommunerne undervisning af fremmedsprogede børn i helt op til 40 sprog på bekostning af hjælp til andre trængende borgere, f.eks. syge og ældre?

Det burde være i forældrenes egen interesse at undervise deres børn i deres oprindelige sprog og kultur, og mangelen på danskkundskaber hos de fremmedsprogede børn vidner om, at der i de respektive hjem i høj grad kommunikeres på modersmålene.

Jeg skal sige, at vi har fremsat dette forslag sammen med Venstre og De Konservative, fordi vi føler, at vi ligesom må bøje os mod hinanden. Vi er i Fremskridtspartiet af den opfattelse, at der overhovedet ikke skulle være adgang til at tilbyde modersmålsundervisning, og derfor er det et klart skridt i retning af, at vi ønsker et samarbejde og at få disse ting løst ude i kommunerne. Kommunerne, der til daglig sidder med det økonomiske ansvar, bør også selv have ansvaret for, hvad pengene skal bruges til, så derfor vil jeg endnu en gang opfordre til, at man ser positivt på både Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives og på Dansk Folkepartis forslag.

Jeg skal dermed også meddele, at vi støtter det sidstnævnte forslag, da det naturligvis er helt på linje med principperne i Fremskridtspartiets forslag. At der så er nogle småting, der ikke er helt efter reglerne – det er f.eks. netop understreget af Kommissionen, at undervisningen skal tilbydes gratis, osv. – er så noget andet; men principperne er vi fuldstændig enige i.